

om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup).

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om undgåelse af Fiskebækbroprocessen [af Hölge m. fl.].

(Lovforslag nr. 222. Fremsat 15/5 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiassen):

Når jeg ikke kan indtage nogen positiv holdning til det fremsatte forslag til lov om undgåelse af Fiskebækbroprocessen, så skyldes det, at det rører ved fundamentale statsretlige principper. Det måtte være yderst betænkeligt, såfremt lovgivningsmagten skulle søge at gribe ind og træffe en endelig afgørelse i en verserende retslig tvist af den foreliggende art mellem staten og en amtskommune. Amtsrådet har ikke villet anerkende noget ansvar, og sagen henhører herefter retligt under domstolene eller eventuelt en voldgiftsret.

Jeg skal understrege, at det er mit ønske, som det også har været min forgængers, at vi søger at nå helt til bunds i denne sag. Staten kan som offentlig bygherre ikke uden videre affinde sig med, at en ny og næsten fuldt færdig bro pludselig styrter sammen. Omfanget af ulykken, såfremt broen havde været trafikeret, ville have været katastrofalt og uoverskueligt. En tilbundsgående undersøgelse af brostyrtets årsager og en mulig placering af ansvaret for ulykken må anses for at være af væsentlig betydning for at undgå tilsvarende ulykker i fremtiden med deraf følgende risiko for tab af menneskeliv og med omkostninger af et helt andet omfang end de i bemærkningerne til lovforslaget omtalte retsomkostninger. Samtidig vil det være af vigtighed, at man ved en

retslig afgørelse i denne konkrete sag får retningslinjer for afklaring af forskellige ansvarsproblemer inden for byggeriet. Dette ikke mindst af hensyn til det samarbejde inden for det statslige vejbyggeri, der er etableret med amtskommunerne og en række kommuner, og som kommunerne har ønsket.

Af de nævnte grunde er vi derfor i de overvejelser om sagen, vi har i gang i ministeriet, nået til det synspunkt, at der i forlængelse af det betydelige undersøgelsesarbejde, der allerede nu er foretaget, nu bør stiles imod en egentlig retsafgørelse.

Jeg må således i det hele tage afstand fra det fremsatte lovforslag og også den noget forenkede problemstilling, jeg synes er udtrykt heri. Den foreslåede løsnings karakteristik som salomonisk med henvisning til Første Kongebog kap. 3., vers 16-28, kan jeg ikke tilslutte mig. Kong Salomons trusel om at dele det levende barn blev jo netop fremsat, for at han til slut kunne afsige en retfærdig dom til fordel for den rette moder.

Kampmann (S):

Jeg skal ikke bruge mange ord på lovforslaget. Når man ikke vil bruge stærkere ord her i folketinget, kan man jo nøjes med at sige, at forslaget er mindre gennemtænkt.

Det, der var formålet med forberedelse til retssagen, således som hr. Hölge og medforslagsstillerne formentlig ved det, var én gang for alle at få placeret ansvaret ved rådgivnings- og tilsynsvirksomhed. Jeg anser det for at være meget væsentligt at få placeret den slags ansvar i betragtning af, at det ofte er meget vanskeligt netop med ansvarets placering, og dér må det for mig gælde, at det er ganske ligegyldigt, om den tilsynsførende er en offentlig myndighed eller en halvoffentlig myndighed eller en privat myndighed. Ansvaret skal placeres, og derfor må retssagen have lov til at gå sin gang.

Der er jo det interessante ved hr. Hølges forslag, at det i virkeligheden placerer en del af ansvaret, nemlig hos Københavns amt. Når man fastlægger et beløb på 17½ mill. kr., så må det da være i et eller andet forhold til det ansvar, man mener der ligger hos Københavns amt, og dermed spiller man altså i fremskridtspartiet domstol i det